

ZENSKÁ HLÍDKA.

RÍDÍ M. BUREŠOVÁ.

Dopisy p. B. Novotná jsou velice nemístné, obzvláště tam, kde kladu Američany za vzor. Pí Novotná píše o něčem, v čem vůbec postrádá znalost. Jedna věc je jistá: Prve než začneme něco posuzovati a porovnávat, tu nezbytně musíme o předmětu míti dostatečné vědomosti, tak abychom jen pravdu psali. Paní Novotná porovnává Američany s Čechy. Z celé její filipiky proti Čechům — můžeme se zřejmo, že vůbec nezná ani zvyky Američanů. Chvála! Američany, že nepijí, bez důvodu, ale celek, je hrozným neuvěřením. Kdo vypije ty miliony gallonů kofkaly? Zajisté že ne Čechi, ani Němci — ti pijí pivo! — Kdo plní naše lázně? Zajisté že ne Čechi! — Co zavíruje rozvod? Zajisté že ne Čechi! — U porovnání Američanů s Čechy, pokud se ptá líhovin tyče, daleko větší předmět "ochmelu" je mezi Američany, jen že tyto se ochmelují zhusť potajmu. Čech si koupí pivo a vypije je veřejně, ale "high-ton" Američané mají své Club Houses, kam ani policie nemá přístup, a tam se ta morálka pěstuje! Na to se Čechi ještě nezmožili! Paní Novotná, když píše o národu, tož musí bráti celek a ne jednotlivé případy. Jednu věc mohou říci p. Novotná: že jsem rozena zde v Americe a to před padesáti lety, a jako deera novináře, měla jsem dosti příležitosti seznati a pohybovati se mezi všemi třídami lidu. Málodky se stane, aby Čech, když se napije, zuřil, spíše zpívá a je v dobré náladě. Ale Američan? Z toho se stává ve stavu napilém učený divoch! Dá se p. Novotná tvrdit, že Američan sobě váží domácnosti. Kdyby tomu tak bylo, nebylo by tak četných rozvodů. Nepořádný život mezi Američany je dobře znám, a že jich jest mnohem větší procento nepořádných než Čechů, je též známo. Paní Novotná bychom byli tou radou, aby obrátila list a psala zase o kuchyni a hospodářských zkušenostech, kterých má velikou hojnost a které budou našim ženám k lepšímu prospěchu než polemiky nejspné.

Pořadatelka.

Katie Zilek, Loveland, Colo. — Ctěná redakce, vážená paní pořadatelko "Zenské Hlídky", jakož i Vy, milé čtenářky a čtenáři tohoto listu. Všem Vám přeji zdraví a štěstí a et. vydavatelství mnoho nových předplatitelů. Prosim za přijmutí do "Zenské Hlídky", jestli to můj první dopis, co jsem kdy do novin psala. Mníla jsem psáti hned po svátcích, ale byla jsem nemocna. Ve středu před svátky jsem se roznemohla. Chěla jsem nemoc přemoci, ale nešlo to. Ještě jsem chlapci ustrojila vánoční stromček a upekla vánočku, kterou jsem ale již nejedla, neb na Boží hod nemoc přemohla mne. Tu šel hoch pro doktora, kterýž ihned přišel a řekl: "Ty máš horečku, musíš jít ležet do špitálu!" Aeh, to slovo špitál! Pomyšlila jsem si, že by to bylo pro mě mo plat, neb jest zde pouze špitál jeden a ještě malý, a platí se v něm \$15 až \$20 týdně. Řekla jsem tudíž doktorovi, že do špitálu nepůjdu a nešla jsem. Obstaru jsem měla špatnou. Byl k tomu jen můj 11 roků starý chlapec, ale bylo toho dost. Nejedla jsem ničeho po celé dva týdny a pila jsem jen vodu a mléko. Pro sebe bych uvařil. V posteli jsem byla čtyři týdny plně a další dva týdny sotva že jsem domov upravila. Pak jsem šla zase dělat. Peru a žehlím prádlo ve špitále a mám 20e za hodinu. — Počasí jsme zde měli stále hezké, ale od nového roku máme trochu sněhu a dosti zimno. Dne 25., 26. a dneš. 27. února, padal a padá dosud snh, ale jest při tom teplo, čemuž jsou farmaři velice rádi. Loňského roku měli úrodu uspokojivou, ale letos si dělejí na úrodu ještě větší naději, poněvadž jest snh a bude tudíž více vody. — Pí. Janáková, čtu ráda Vaše dopisy. Myslím, že můžete psáti každý týden. Prosim, sdělte mi svoji adresu, ráda bych s Vámi sdělila, co ještě nevíte. Což pak děláte všechny v Newfield, N. Y. P. Vopatová, pište také ně-

co, neb jsou mi od všech Vás dopisy milé. Pan Zima ještě bečlářil? Čtla jsem jeho dopis, v němž si na bečláření tolik nařká. Doufám, že se na mě pamatujete — byl jste na mé veselosti s panem F. K. — Ze ano? Paní Tomšová, odebráte-li ještě "P. Z.", pište též něco ze svého nového domova. I Vy, paní Marečková, učíte, podobně. Píšte, jestli všichni zdraví. Totéž platí i pp. Holubovi, Starkovi a Brdovi. Jest matka tohoto ještě živa? — Též čtu ráda dopisy od mužů, neb jest v nich často něco zajímavého. Dopisy p. Kastla se mi líbí. Je vidět, že je to muž, neb každé jeho slovo má své místo. Pane Kastl, paní Kastlová může být hrda, že máte dobré vlogy a velkou zkušenost. — Pro dnešek musím dopis svůj ukončit, aby se dostalo místa i jiným. Srdečný pozdrav všem čtenářkám a čtenářům tohoto listu.

Františka Svobodová, Missoula, Mont. — Ctěná pořadatelko a milé spoludružky! Už jsem dávno mezi Vámi nebyla a proto přicházím, abych Vám zase něco sdělila. Od vánoce je to u nás špatné, již asi tučet obehodů prasklo. Co jsme tady, něco podobného se ještě nestalo. Právě se, že je málo peněz a že to dělájí politikáři. Všecko jest tu velmi drahé a taxy vysoké, tak že to lidé nemohou skorem ani vydržeti. Někteří hubují, jiní nařkají a já dělám oboje. Posledně jsem psala, že vám povím, proč jest lépe býti na farmě. V městě nemůže se člověk zmocí, když jest všechno tak drahé. Ba ani ty slepice nedopadnou, když musí být stále zavřeny, poněvadž souseď není spokojen, aby mu šly na trávník. Následkem toho více se skrmlí a mnoho nekladou. Proto i chov drůbeže patří do oboru farmářského. Proto také ty pozemky jdou jako na dračku. Blízko Missoula otvírala se na podzim nějaká krajina. Nikdo nemohl dostat více než 40 akrů, za \$3.75 akr. Byl to tehdy hrozný chvat a na všech stranách se stavěly stany. Záborníci museli míti svědky. Kdo postavil ve 12 hodin v noci, vyhrál. Dvě holky, až z Chicaga, také stávešly, ale zpozřily se o 20 minut a prohrály. My jsme na to již stáři. Můj muž bude brzy 60 roků stár a tak jsme se museli všeho vzdát. My jsme se moc nadělali, totiž já s manželem. Strávili jsme mnoho roků v prádelně, abychom si trochu pomohli, dokud jsme mladí a připravili si lepší živobytí, až budeme staří. Já jsem si přála míti alespoň pěkný dům, ale nevíte, co to stálo námahy a sebezapření. Kolikrát byla taková nepohoda, že by psa z domu nevyhnal, ale jen do toho, jako když se dá voják na vojnu. Já nosila boty s vysokými holinkami, když byly závěje nebo voda. A po práci jít pěšky 14 bloků, to odřálo mi i chut vařit večeři. Já se za práci nestydím. Před několika lety byly menší platy, ale když jsme stavešly, příští léto budou tomu dva roky, byli dražší i dělníci i dříví stavešly. A teď rok z jara stavešly jsme druhý dům na rent. To šlo vše ještě více nahoru. Povazte jen fura pisku stála \$4, kdežto před rokem jen \$3.00. Když jsem obehodníkovi řekla, že jsme dřívě platili za pisek \$3.00, odvětil mi, že ho krmivo přes zimu stálo více než \$1.000 a že tuna sena stála ho \$20. Tak si myslím, že lidé dřou kuži jeden s druhým. Jak jsem podotkla, stavěšly jsme dům pro rent, aby nám šel z peněz nějaký úrok. Ale co se mně s rentyři člověk nazlobit, protože je v městě moc špatných lidí. Nedávno jsme měli také hodné nájemníky. Za 3 měsíce zůstali nám dlužní a ještě jsem musila jít k advokátovi. Když jsem u nich byla posledně pro rent, byla jsem hrubě odbyta, že přý nemůžu pro rent chodit, že peníze sami přinesou, až je budou mít. Řekla jsem jim, že bych se na zaplacení asi hodně načekala, ješto neplatili, když on dělál. A člověk ten měl ještě tolik drzosti, že mi vyhrážoval, jestliže tam jestu jednou přijdu, že mě vyhodí, a dále, bude-li chít, že tam může být přes celou zimu. A také byli na to přípra-

vení. Měli dvě světelnice a dvě dítky. Vzali k sobě ženu se 3 snad dítkami a jiné bylo na blízku. Myslili si, že až se žena rozstíně, že pak v bytě zůstanou. Šla jsem ihned k advokátovi a vše jsem mu řekla. Ten jim dal třídenní výpověď a za čtyři dny se vystěhovali. Taková mladá silná žena a ne a ne dělat, raději šidit lidi. Nyní ani on nedělal a na koho se podívali, tomu byli dlužní. Není tudíž lépe pracovat pro sebe na farmě, než po někom čistiti a uklizeti, a lidmi se zlobiti, lenochy podporovati a ze svého vlastního nechat se vyháňet? Měli jsme v domku nábytek a z toho nám leccos ukradli. Jedna paní zde má pronajatý velký cihelný dům a drží strážníky a nocehláče. Celou zimu už neplatí nájmů a majitel jí nesmí vyhodit. Ty ženy zde mají až moc práva. Peníze mohou vstřít do kapsy a rent platit nemusí. Však již zde nechtějí ani rentovat slomy samotným ženám. Každý se má starat, aby mohl řádně zaplatit. Myslím, že stávající zákon není dobrý. Majitel domu má míti lepší zastání, neboť musí platit taxy, vodu, pojištění a za všechny opravy, což ho stojí velké peníze. Ano, matky, přes nás Češky není. Jsme skromnější, pracovitější a spravedlivější a držíme se toho starého přísloví, že "jeden nespravedlivý krejcar sežere sto spravedlivých". Teď ale se na to nejde a šidba na světě více bují. Je kolikrát sorta lidí. Někteří mají raději něco do sebe, jiní zase na sebe. Ti, co mají raději něco na sebe, chodí v hečlová, jsou "high-ton" a když je jejich dítka přijdou ze školy, dostanou k obědu jablka a krekesy. Oni pak, kteří mají raději něco do sebe, nedbají mnoho čistoty a chodí v šatech roztrhaných, ale na zub si soženou přece jen něco lepšího a dělát nejdou, až už nemají co dát do hrnku. Mnoho jsem již přeflekoukla a vím, že mnozí lidé zavínilí svou bídu. Kdo chce pracovat, vzly si nějakou práci sežene. Jiní zase pracují, ale nemohou peníze vystát v kapse, páli je tam. Kdo pracuje a šetří, má za tři. A kdo rozchazuje, říká jímému, že je lakomec. Nu, my nerozhazujeme ani nelakomec, držíme se tak u prostřed. — Zajisté se už, milé družky, těšíte na to jarní slunéčko. Ta zima je samá jen nemoc. I zde bylo moc nemocí. Končím dopis se srdečným pozdravem všem čtenářkám.

Františka Schlaisová, Medford, Wis. — Ctěná redakce! Především srdečný pozdrav celému personálu a čtenářkám a čtenářům tohoto listu, který se mi velice zámlouvá. Zvláště pak mě zajímají dopisy od žen. Zároveň zasílám předplatnu na "Pokrok" a též 10c na semena a přeji si, aby mi tato byla zaslána co nejdříve, a bych jich mohla použiti jako vzoru pro mé české sousedky, které také zahrádní plodiny rády pěstují a dychtí, aby zásobu svých semen co nejvíce zlepšily. — Teď něco o masopustním bále, který se, jako obyčejně, krásně vydařil. Sňh byla až přehpnlána a naše kapela "Browning Brass Band" (B. B. B.) se dle toho také zachovala. Hrála o závod české skladby, jako na př. "Na Marjánce", "Louka zelená", "Červené pivo, české koláče" a pod., vesměs takové "od podlahy", a také bylo vidět, jak se to veselé skáče — až do rána bílého. Pan Adolf Hrdina (kornet, klarinet a skřipky) a je ho družina, skládající se ze šesti dobrých hudebníků, kteří hrajou "na plech" i "struny", a doc. Vác, Janda, basista, Ernest Abbott, klarinet, Louis Jari, tenor a housle, Karel Paur a Emil Schlais, alto, docházejí upřímného uznání. Také si časem vyletí do jiných sálů v sousedství, nejvíce je ale i čast výlet do Milladore a Sherry, kde mnohdy účinkují i při větších zábavách. — Teď něco o krajíně, o které se v časopisech málodky co dovíte. Jest tu česká osada, jež, jak se říká, nalézá se na zhravené vartě, ješto málodky počus se u vědomití ve veřejném listě vzdálenější veřejnost, že tu také živobytí. Každý si asi myslí, aby psal ten druhý, a tak jsme zde a staráme se každý sám o sebe. Krajina je zde vlnitá a protěká jí mnoho pramenitých potoků a řek, ve kterých jsou nyní nasarovány vládnou ryby lepších druhů. Kamene jest všude dost, mlstnem také a mlstnem vůbec kamene není

Kamenito jest většinou v údolích potoků, řek a slují. A tak ti, kteří žádného kamene nemají, musí si ho dovážet od těch, již mají ho přbílá mnoho pro vlastní svou stavbu. Zde totiž hledí každý více méně stavět od kamene, bytelnější a pohodlnější stavby. — Krávy zde pamijou. Mléko a smetana nejlépe se zde vyplácí a přinásejí příjem každý měsíc. Než vše se zde dosti dobře rodí, jak zrnité o-bilí tak i jiné zemské plodiny. Obzvláště jetel a timotha a vůbec jakákoli štěpná tráva roste zde v hojnosti. Kukufice se většinou pěstuje pro silo, zelené zimní krmivo, při němž jedna kráva přinese průměrně deset dollarů měsíčně za mléko neb za smetanu, jak si kdo přeje, v jedné společné mláslárně a sýrárně. Smetana jest odebrána od dvěti, mléko na sýr se musí dovážet. Jsou tomu 32 roky, kdy zde měli vci svou privilej a ladili svou harfu do desátých zvuků, jež bylo strašným poslouchat. Každý, kdo se tu usadil, začal s málém neb docela s ničím. Koupil-li si kolo kousek toho pozemku a začal od prvního pačezu, dal na pozemek závdavkem pouze málíček jako kupní cenu proti čtyřem nebo šesti stovkám, dle toho, jaký pozemek si vybral pro svůj domov. Pak se musil starat, aby ušvil řetnou svou rodinu a zbudoval si nějaký ten srub za obydli. A mnohý neměl než na pytel mouky neb o málo více. Byla to věru špatná vyhlídka do budoucnosti! Neb to musel přinést na zádech, protože nebyla potaha ani cest. Byl to zajisté zlý začátek, ale železná vytrvalost člověka překonala vše. Ať se nyní optá někdo těch zákopníků, co by vzali za svou plí za tu dobu, co se sem odebrali a uslyší, kolik si kdo uložil na svá stará kolena i pro řetnou svou rodinu. Jsou zde doposud k dostání částečně pusté pozemky (cut over lands), které mají cenu od desíti do dvaceti pěti dollarů, do toho, kolik je na nich dříví, jaká jest jich poloha a jak ta která společnost si je cení. Dříví má dobrou cenu a dobrý odbyt, takže farmer nemusí spálit než jen větve a dříví shnilé, jež mu zůstane. — Také musím sdělit, že pan Josef Jari se minulý podzim oženil a že jej v brzkú následovali pp. Jos. Títel a Louis Cadek. Tento si vybral nevěstu z Nebarsky. V novinách ale bylo uvedeno jeho přijetí chybne — Louis Šadrik. Jest to syn starého zákopníka a homestáře Matěje Čadka, který se v roce 1880 usadil 12 mil od Medford, nyní ale blíže nové vesnice Goodrich, jež jest pouze míli na západ. Tam mají i dva starší synové jeho zařazené domácnosti sami pro sebe a oba dosud jsou svobodní. Do brá to příležitost pro dobré české hospodyně — následovatí příkladu p. Louise Čadkové. Obá jsou dobří a rozumní hoši, jenom dobré hospodynky jim chybí. Než doufáme, že si i oni v brzkú vyhledají dobré a řesné české ženy. O takových, kteří mají více než dost, jest zde několik. Jen že se nemohou rozhodnout, kterou by měli voliti, aby s nimi sdělila všechny radosti i strasti ve společné domácnosti. Klece mají, ale kanárek, který jim má zpívat, musí se teprve hledat. Ale nechme toho, jest to velmi těžký výběr. Časem však také někdo dobře pochodí. Není to jako "když si náš tatínek maminku bral — to byli časové, ty bych si přál!" — a já si musím vzít cizí a poslouchat, jak ona bude zpívat. To jest asi to celé, ta choulivost celé domácnosti. — Onehdy sousedka p. Joha Sackmanová šla navštívit svou přítelkyni, mající u sebe peníze v obnosu \$300.00, které se bála nechat doma aneb na bance. Nesla je v ruce a na zpáteční cestě je ztratila a dodnes se nedozvídá, kdo je zvedl. Škoda, že jsou banky tak choulivosté a že pohle nejsou ještě postovní spořitelny zařizeny. Mohla si dušinka její sladceji sdělnout, vědouce, kde má peníze hledat. — Pan Jos. Tytel obdřehoval se z Medford, kde jeho vyvozená zůstávala, na svou farmu blízko Gad. Při tom si honem koupil dvě dojně krásy od Tomáše Schlaisa a ještě chce koupiti kůňský potah. Inu, začátek hospodářství. Vítáme ho srdečně do našeho středu. — Zima zde byla na obvyklé krásná a trvalá, ale slunko zmláhá všechno a tak zimu

očividně nbývá. Každý pilně pracuje, aby si navezl zásobu pisku na své stavby a jiné potřeby pro svou domácnost. — Také jsme zde měli soukaské besedy. V sobotu dne 25. února byla beseda všech národností. Hučelo a zpívalo se český a mezi tím anglicky a německy. První byla na slečnu Jandovu, kde vedle tančení a hry v karty byla i dobrá večeře, o kterou se dámy svdomitě postaraly. V neděli dne 26. února byla beseda u E. Heberna, Němce a dobrého zedníka. Mládež uchystala překvapenku na jeho syna, topiče na dráze Northern Pacific, který měl právě své prázdlniny. Příteli bude kofkiová hostina na Henry a Wm. Strankmaný a dne 11. března bude uspořádáno překvapenkové Wm. Schlaisovi, synu Chas. Schlaisa, a sice v síni jeho otee. Bude úplné překvapení k jeho 20. roku. Otee se již postará o ten červený mok a ještě o něco jiného. Srdečný pozdrav vám i všem čtenářkám.

Františka Otoupalíková, David City, Neb. — Drahé sestry: Bude se asi zlobit, že vás opět svými žvasty obtěžuji. V té Omaze je přece jen dobře. Obzvláště tomu, kdo má tolik deer a nevěst, jako já. Myslila jsem si, že bude jaro a já že toho vždy tolik potřebuji, abych si proto předešla tetu, by mně pro ty holky něco koupila. A taky jsem to provedla. Všechno mi nakoupila a poslala. Děkuju jí proto a až se sejdeme, tak si to vynahradíme. Dnes však jsem tak uduřená, že bych si nejraději lehla. Leč při tom jsem přece veselá. — Až se mně mé holky proto smály. Byla jsem právě po večeři a vzala jsem do ruky "Pokrok". Před tím však rozevřela jsem obdržené dopisy. Rozveselily mne. "Pokrok" teprve beru do ruky a již pro ubohou ženu taková pomoc. Drahá paní Milostina Burešová první se přihlásila a píše, že budeme míti radost nejen my, ale i ta ubohá žena. Jakou jen já měla radost! A mám! Skutek takový je daleko lepší, než jít za den desetkrát do kostela a pro svého bratra nebo sestru nic neudělat. Ptala jsem se té ženy, jak přišla o ruku, a právě jsem obdržela od ní odpo-

Mayer's
Leading Lady

střevíce, — vévodící vší pěkné dámské obuvi — jsou vynikající stylou, pohodlná a trvanlivá. Mayerovy Leading Lady střevíce poskytují velmi pěkný vzhled, plně uspokojí při všech i okázalých příležitostech, jsou trvanlivé, pro počeknou chůzi a vyznačují se velmi vřastnostní rafinovanou obuví.

Mayerovy Leading Lady střevíce

Jsou dělaný ze zvláštní k tomu účelu vybrané kůže, silné a vhodné pro pěknou chůzi. Vnitřní doba padnou, jsou pohodlné a pěkně vyhlížejí. Jsou nejlepší jakostní a ne-stojí více než střevíce obyčejné.

Pro jistotu, že jste dostali právě, podívejte se na Mayerov ochrannou známku na podešvi.

Zsarna. — Zvláště-li nám jasnou obehodnicu, jenž nemá na skladě Mayerovy Leading Lady střevíce, je třeba vás zdárně a předem vyplacený obraz Marty Washington v rozměru 12x20. Koupit můžete i jiné střevíce. Marie Washington pohodlné střevíce, Yerma, modré střevíce, Specie Merri střevíce, šedé a Mayerovy střevíce do práce.

F. MAYER BOOT & SHOE CO., Milwaukee, Wisconsin

očividně nbývá. Každý pilně pracuje, aby si navezl zásobu pisku na své stavby a jiné potřeby pro svou domácnost. — Také jsme zde měli soukaské besedy. V sobotu dne 25. února byla beseda všech národností. Hučelo a zpívalo se český a mezi tím anglicky a německy. První byla na slečnu Jandovu, kde vedle tančení a hry v karty byla i dobrá večeře, o kterou se dámy svdomitě postaraly. V neděli dne 26. února byla beseda u E. Heberna, Němce a dobrého zedníka. Mládež uchystala překvapenku na jeho syna, topiče na dráze Northern Pacific, který měl právě své prázdlniny. Příteli bude kofkiová hostina na Henry a Wm. Strankmaný a dne 11. března bude uspořádáno překvapenkové Wm. Schlaisovi, synu Chas. Schlaisa, a sice v síni jeho otee. Bude úplné překvapení k jeho 20. roku. Otee se již postará o ten červený mok a ještě o něco jiného. Srdečný pozdrav vám i všem čtenářkám.

Františka Otoupalíková, David City, Neb. — Drahé sestry: Bude se asi zlobit, že vás opět svými žvasty obtěžuji. V té Omaze je přece jen dobře. Obzvláště tomu, kdo má tolik deer a nevěst, jako já. Myslila jsem si, že bude jaro a já že toho vždy tolik potřebuji, abych si proto předešla tetu, by mně pro ty holky něco koupila. A taky jsem to provedla. Všechno mi nakoupila a poslala. Děkuju jí proto a až se sejdeme, tak si to vynahradíme. Dnes však jsem tak uduřená, že bych si nejraději lehla. Leč při tom jsem přece veselá. — Až se mně mé holky proto smály. Byla jsem právě po večeři a vzala jsem do ruky "Pokrok". Před tím však rozevřela jsem obdržené dopisy. Rozveselily mne. "Pokrok" teprve beru do ruky a již pro ubohou ženu taková pomoc. Drahá paní Milostina Burešová první se přihlásila a píše, že budeme míti radost nejen my, ale i ta ubohá žena. Jakou jen já měla radost! A mám! Skutek takový je daleko lepší, než jít za den desetkrát do kostela a pro svého bratra nebo sestru nic neudělat. Ptala jsem se té ženy, jak přišla o ruku, a právě jsem obdržela od ní odpo-

očividně nbývá. Každý pilně pracuje, aby si navezl zásobu pisku na své stavby a jiné potřeby pro svou domácnost. — Také jsme zde měli soukaské besedy. V sobotu dne 25. února byla beseda všech národností. Hučelo a zpívalo se český a mezi tím anglicky a německy. První byla na slečnu Jandovu, kde vedle tančení a hry v karty byla i dobrá večeře, o kterou se dámy svdomitě postaraly. V neděli dne 26. února byla beseda u E. Heberna, Němce a dobrého zedníka. Mládež uchystala překvapenku na jeho syna, topiče na dráze Northern Pacific, který měl právě své prázdlniny. Příteli bude kofkiová hostina na Henry a Wm. Strankmaný a dne 11. března bude uspořádáno překvapenkové Wm. Schlaisovi, synu Chas. Schlaisa, a sice v síni jeho otee. Bude úplné překvapení k jeho 20. roku. Otee se již postará o ten červený mok a ještě o něco jiného. Srdečný pozdrav vám i všem čtenářkám.

Vodnice na kyselo.

Oloupej vodnici, rozkrájej ji nejdříve na koláčky, pak na nudličky, polej ji vařící vodou, přikryj a nech chvílku stát. Zatím dej na kastrol buď máslo neb sádlo, upraž v něm do bleďozluta lžičku cukru, dej do toho tu vodnici, k tomu trochu drobně nakrájené cibule, trochu kmínu, trochu soli a nech to dusit. Pak to posyp trochu mouky a nech to opět dusit. Potom na to nalej trochu vinného octa a nech to ještě chvílku nad mírným ohněm; pak to dej na misku a na to dej buď pěknou mládou vepřovou pečení nebo pečenou klobásu, nebo jiné maso hodící se ku sladko-kyselému zelí. — Takto připravená vodnice je dobrá jako zelí.

Beefstake se sardelkami.

Nakrájej řízky ze svíčkové pečené neb z jiného hovězího křehkého masa, naklepej, osol a vhod do rozpalené mastnoty; nejdle za deset minut jsou dost; potom je vyndej a polož na každý řízek kousek sardelového másla. Chcet-li mít ještě upravenější, tedy udělej tolik sázených vajec, kolik máš řízků, pak těmi vejci řízky oblož, posyp je nakrájenou pažitkou a nes na stůl.

GREELEY, COLORADO ZAVODNOVANÉ POZEMKY.

Brambory, cukrovka, alfalfa a pšenice daří se výborně. Za velmi sníženou cenu. National Investment Co., 582 Brandeis Bldg.

29-12C

Piana na mírné splátky!

Jsou to piana zaručená. Šestiatřicet let v obchodu s piany je rekord

A. HOSPE CO., Omaha, Nebr.

Doporučujeme

HOSPEOVA

PIANA.

Jsou zhotovena z Walnut oak aneb mahagonu. Pěkná děčka na každém.

Mírné měsíční splátky, anebo za hotově.

Obehraui piana a varhany velmi lacino. Dopiate si o katalog a cennik.

A. HOSPE CO.
1513 Douglas uloc. OMAHA, NEB.